এন ৰাজাৰথিনম

বনাম

তামিল নাডু ৰাজ্য আৰু অন্য এজন

৬ ছেপ্টেম্বৰ, ১৯৯৬

[সন্মানীয় ন্যায়াধীশ কে. ৰামস্বামী আৰু জি. বি. পট্টনাইক]

সেৱা আইন :

চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত – বাণিজ্যিক কৰ সহকাৰী আয়ুক্ত – দুৰ্নীতিৰ অভিযোগ – তদন্ত কৰা হয়– এজন সাক্ষীৰ বাহিৰে বাকী সকলো সাক্ষীয়ে বিৰুদ্ধ সাক্ষ্য হয় – চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰাৰ আদেশ – ন্যায়াধিকৰণে এই ভিত্তিত এই আদেশ বাহল ৰাখে যে গোচৰীয়া পক্ষৰ ১ নং সাক্ষীৰ সাক্ষ্য আৰু নথিত উপলব্ধ অন্যান্য সাক্ষ্য-প্ৰমাণসমূহ তেওঁক চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰিবলৈ যথেষ্ট – উক্ত আদেশৰ বিৰুদ্ধে দাখিল কৰা আপীলত এই সিদ্ধান্তত উপনীত হয় যে যদি সকলো প্ৰাসংগিক তথ্য আৰু পৰিস্থিতি আৰু নথিত থকা সাক্ষ্য-প্ৰমাণসমূহ বিবেচনা কৰা হয়, তেন্তে দেখা যায় যে উক্ত সাক্ষ্য-প্ৰমাণসমূহে ৰাজহুৱা কৰ্মচাৰীজনৰ বিৰুদ্ধে অসৎ আচৰণ প্ৰতিষ্ঠা কৰা দেখা যায় আৰু অনুশাসনমূলক কৰ্তৃপক্ষৰ উক্ত তথ্যৰ ভিত্তিত উপযুক্ত সিদ্ধান্ত লোৱাৰ আৰু প্ৰয়োজনীয় শাস্তি আৰোপ কৰাৰ সম্পূৰ্ণ ক্ষমতা আছে।

দেৱানী আপীল অধিকাৰক্ষেত্ৰ: বিশেষ অনুমতিৰ আবেদন (দেৱানী) নং

১৯৩৩৪/১৯৯৬ ।

মাদ্ৰাজস্থিত তামিলনাডু প্ৰশাসনিক ন্যায়াধিকৰণে অ.এ. নং ২১৫২/ ১৯৯১ গোচৰত ২৯.২.৯৬ তাৰিখৰ দিয়া ৰায় আৰু আদেশৰ পৰা

আবেদনকাৰীৰ হৈ অম্ব্ৰিশ কুমাৰ।

আদালতৰ তলত দিয়া আদেশ দিয়া হৈছিল :

বিলম্ব মাৰ্জনা কৰা হ'ল।

এই বিশেষ অনুমতিৰ আবেদনখন ১৯৯৬ চনৰ ২৬ ফেব্ৰুৱাৰীত মাদ্ৰাজস্থিত তামিলনাডু প্ৰশাসনিক ন্যায়াধিকৰণ, মাদ্ৰাজ বিচাৰপীঠৰ গোচৰ নং অ. এ. নং ২১৫২/১৯৯১ত দিয়া আদেশৰ বিৰুদ্ধে দাখিল কৰা হৈছে। আবেদনকাৰীয়ে বাণিজ্যিক কৰৰ সহকাৰী আয়ুক্ত হিচাপে কাম কৰি থকাৰ সময়ত উৎকোচ দাবী কৰিছিল আৰু গ্ৰহণ কৰিছিল। ফলস্বৰূপে ১৯৯৫ চনৰ ১ অক্টোবৰত তেওঁক চাকৰিৰ পৰা নিলম্বিত কৰা হৈছিল। অনুশাসনাত্মক কাৰ্য্যকলাপৰ বাবে ন্যায়াধিকৰণে অভিযোগসমূহৰ তদন্ত কৰা হৈছিল। ন্যায়াধিকৰণে এই তথ্যৰ ভিত্তিত আবেদনকাৰীক চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰাৰ পৰামৰ্শ দিছিল যে প্ৰমাণৰ প্ৰাধান্যই আবেদনকাৰীয়ে গোচৰীয়া পক্ষৰ ১ নং সাক্ষী (শ্বম্মুগাসুন্দৰাম)ৰ পৰা উৎকোচ দাবী আৰু গ্ৰহণ কৰা বুলি প্ৰতিষ্ঠা হৈছিল।। প্ৰতিবেদনটো গ্ৰহণ কৰি অনুশাসন কৰ্তৃপক্ষই ১৯৮৯ চনৰ ৬ জানুৱাৰী তাৰিখৰ নিৰ্দেশৰ জৰিয়তে আবেদনকাৰীক চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰিছিল। ইয়াৰ পিছত আবেদনকাৰীয়ে ন্যায়াধিকৰণত অ. এ. গোচৰ দাখিল কৰিছিল। প্ৰথম ক্ষেত্ৰত ন্যায়াধিকৰণে আবেদনখনৰ অনুমতি দিছিল। পৰৱৰ্তী সময়ত, যেতিয়া এই আদালতত এক আপীল দাখিল কৰা হৈছিল, এই আদালতে ১৯৯৫ চনৰ ৮ ছেপ্টেম্বৰৰ তাৰিখে ন্যায়াধিকৰণৰ উক্ত নিৰ্দেশ বাতিল কৰি ৰায় দিছিল যে ন্যায়াধিকৰণটো তথ্য বিচাৰি উলিওৱা কৰ্তৃপক্ষ নহয় আৰু এনে বিষয়সমূহৰ ওপৰত ন্যায়াধিকৰণৰ অধিকাৰক্ষেত্ৰ যথাযত ভাৱে নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা আছে। এইটোও ৰায় দিয়া হৈছিল যে প্ৰশাসনিক সদস্যই অকলে বিষয়টোৰ ওপৰত সিদ্ধান্ত ল'ব নোৱাৰে। বিষয়টো ন্যায়াধিকৰণলৈ প্ৰেৰণ কৰাৰ পিছত ই ৰায় দিয়ে যে যদিও আন সাক্ষীসকলে বিৰুদ্ধ সাক্ষী হৈ পৰিছে, তথাপিও গোচৰীয়া পক্ষৰ ১ নং সাক্ষীৰ সাক্ষ্য আৰু নথিত থকা অন্যান্য প্ৰমাণসমূহ আবেদনকাৰীক চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰিবলৈ যথেষ্ট বুলি ধৰা পৰিছে। সেই অনুসৰি ন্যায়াধিকৰণে সেৱাৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰাৰ নিৰ্দেশ বাহাল ৰাখে। সেয়ে বিশেষ অনুমতিৰ আবেদন দাখিল কৰা হৈছে।

আবেদনকাৰীৰ হৈ বিদ্বান অধিবক্তা শ্ৰী অম্বৰীশ কুমাৰে যুক্তি দিয়ে যে উৎকোচ দাবী আৰু গ্ৰহণ কৰা অভিযোগটো প্ৰমাণ কৰিবলৈ চৰকাৰে পৰীক্ষা কৰা প্ৰায় ১৭ জন সাক্ষী বিৰুদ্ধ সাক্ষী হৈ পৰিছে আৰু তেওঁলোকক গোচৰীয়া পক্ষই বিৰুদ্ধ সাক্ষী বুলি ঘোষণা কৰিছে। দীৰ্ঘদিন ধৰি বিক্ৰী কৰ পৰিশোধ নকৰা গোচৰীয়া পক্ষৰ ১ নং সাক্ষীৰ সাক্ষ্যত মূল বিষয়ত পৰ্যাপ্ত সমৰ্থনৰ অভাৱ দেখা যায় আৰু এই সাক্ষ্য আবেদনকাৰীক

চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰাৰ আদেশৰ বাবে পৰ্যাপ্ত নহয়। আমি এই যুক্তিত কোনো সমল বিচাৰি পোৱা নাই। স্বীকাৰ্য্য যে অনুশাসনমূলক কাৰ্য্যবিধিৰ ক্ষেত্ৰত সাক্ষ্য আইনখনৰ কোনো প্ৰয়োগ নাই। ন্যায়াধিকৰণৰ প্ৰতিবেদন আইন অনুসৰি ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰাৰ বাবে অনুশাসন কৰ্তৃপক্ষৰ আগত গুৰুত্বপূৰ্ণ আছিল। এইটো সঁচা যে তামিলনাডু ৰাজহুৱা সেৱা আয়োগে এই বিষয়ত শিথিল দৃষ্টিভংগী গ্ৰহণ কৰাৰ পৰামৰ্শ দিছিল যদিও চৰকাৰে এই পৰামৰ্শ গ্ৰহণ কৰা নাছিল। ৰাজহুৱা সেৱা আয়োগৰ দৃষ্টিভংগী কেৱল পৰামৰ্শমূলক হোৱাৰ বাবে চৰকাৰে ৰাজহুৱা সেৱা আয়োগৰ পৰামৰ্শ গ্ৰহণ কৰিবলৈ বাধ্য নাছিল। গোচৰটোৰ সকলো তথ্য আৰু পৰিস্থিতি বিবেচনা কৰি, চৰকাৰে ন্যায়াধিকৰণৰ এই সিদ্ধান্তক স্বীকাৰ কৰিছিল যে সম্ভাৱনাৰ প্ৰাধান্যই প্ৰমাণ কৰিছিল যে আবেদনকাৰীয়ে গোচৰীয়া পক্ষৰ ১ নং সাক্ষীৰ পৰা উৎকোচ দাবী কৰিছিল আৰু গ্ৰহণ কৰিছিল আৰু এই অসদাচৰণৰ বাবে তেওঁক সঠিকভাৱে চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰা হৈছিল। এই সিদ্ধান্ত গোচৰীয়া পক্ষৰ ১ নং সাক্ষীৰ সাক্ষ্যৰ ওপৰত আধাৰিত হোৱাৰ বাবে, এইটো ক'ব নোৱাৰি যে সিদ্ধান্তটো কোনো প্ৰমাণৰ ওপৰত আধাৰিত নহয়। সকলো প্ৰাসঙ্গিক তথ্য আৰু পৰিস্থিতি বিবেচনা কৰাটো অনুশাসনিক কৰ্তৃপক্ষৰ আছিল। যদি সকলো প্ৰাসঙ্গিক তথ্য আৰু পৰিস্থিতি আৰু নথিত থকা সাক্ষ্য-প্ৰমাণ বিবেচনা কৰা হয়, তেন্তে এইটো পোৱা যায় যে এই সাক্ষ্য-প্ৰমাণে এজন ৰাজহুৱা কৰ্মচাৰীৰ বিৰুদ্ধে অসদাচৰণ প্ৰতিষ্ঠা কৰে আৰু সেয়ে অনুশাসনাত্মক কৰ্তৃপক্ষৰ এই ক্ষেত্ৰত উপযুক্ত সিদ্ধান্ত ল'বলৈ সম্পূৰ্ণৰূপে ক্ষমতা আছে। অসদাচৰণৰ প্ৰমাণৰ সন্দৰ্ভত এবাৰ সিদ্ধান্ত লোৱাৰ পিছত, আৰোপ কৰিবলগীয়া শাস্তিৰ প্ৰকৃতি কি হ''ব লাগে সেয়া অনুশাসনাত্মক কৰ্তৃপক্ষই বিবেচনা কৰিব লাগিব। চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰাৰ শাস্তি আৰোপ কৰাৰ সিদ্ধান্ত লোৱাৰ সময়ত, যদি অনুশাসন কৰ্তৃপক্ষই সকলো তথ্য আৰু পৰিস্থিতিৰ সম্পূৰ্ণতা বিবেচনা কৰিছিল, তেন্তে সেৱাৰ অনুশাসনৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি সিদ্ধান্ত লোৱাটো কৰ্তৃপক্ষৰ দায়িত্ব। যদিও এই আদালতক আৰোপ কৰা শাস্তিৰ প্ৰকৃতি সম্পৰ্কে প্ৰশ্ন কৰিবলৈ ক্ষমতা প্ৰদান কৰা হৈছে, ইয়াক প্ৰতিটো গোচৰৰ বিশেষ তথ্য আৰু পৰিস্থিতিত বিবেচনা কৰিব লাগিব। কোনো সন্দেহ নাই যে তেওঁৰ এই কাৰ্যৰ পূৰ্বৰ চাকৰিৰ সময়ছোৱাত বিষয়া গৰাকীৰ বিৰুদ্ধে অসদাচৰণৰ কোনো অভিযোগ নাই। কিন্তু ইয়াৰ অৰ্থ এইটো নহয় যে চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰাৰ শাস্তি প্ৰদান কৰিবলৈ প্ৰমাণিত অভিযোগ যথেষ্ট নহয়। এই দৃষ্টিকোণৰ পৰা বিবেচনা কৰিলে আমি ভাবো যে ন্যায়াধিকৰণে হস্তক্ষেপৰ প্ৰয়োজনীয়তা প্ৰদান কৰা আদেশত কোনো

অবৈধতা নাই। সেই অনুসৰি, এই বিশেষ অনুমতি আবেদন নাকচ কৰা হ'ল। আবেদনখন নাকচ কৰা হ'ল।

অনুবাদক: মোবাৰক হুছেইন, জ্যেষ্ঠ অনুবাদক